

'Waarom stimuleren we mannen om, zoals die coole James Bond, veel seks te hebben? Zo'n waardepatroon maakt het bijna onmogelijk om misbruik te verminderen'

Inzicht

Tekst Katrien Steyaert
Foto Joris Casaer

Schrijvende
studente en
feministe

Sophie
Van Reeth

Midden in haar bruisende presidiumleven werd Sophie Van Reeth (20) seksueel misbruikt door een zogenaamde vriend. Ze schreef het trauma en het onbegrip van haar omgeving van zich af in *Genoeg Gezwegen*, waarin ook anderen getuigen.

Toen ik zes was, wilde ik wetsdokter worden omdat ik *Dr. G*, het Vitaya-programma daarover, zo cool vond. Taboe-onderwerpen, zoals je ook in de Jambers-reportages zag, hebben me altijd al gefascineerd. Vanaf mijn twaalfde droomde ik ervan om journalist te worden. Mijn creativiteit – ik schrijf, teken en schilder – en empathie konden me daarbij helpen, dacht ik. In 2017 ging ik geschiedenis studeren omdat het cruciaal is te leren hoe actuele constructies zijn ontstaan. Pas als ik dat begrijp, kan de feminist in mij écht iets veranderen, denk ik.

Ik dacht lang dat ik asexueel was. Rond mijn vijftiende gamede ik liever met jongens dan mijn vriendinnen te volgen naar scoutsfeestjes. Ik voelde me te jong voor wat daar in de toiletten gebeurde. Seks was voor mij voorbestemd voor iemand die van je houdt en van wie jij houdt. Dat was het probleem op mijn achttiende: ik geloofde dat een van mijn medestudenten mij even graag zag als ik hem. Daardoor duurde het lang voor ik doorhad dat het misbruik was, die twintigtal keer dat hij me dwong dingen te doen die ik niet wilde. **Doorsneedaders zijn mensen die we vertrouwen.** Een recente enquête van Amnesty International bewijst dat een op de vijf Belgische vrouwen al verkracht is, en veel vaker door een familielid of vriend dan door een extreme Dutroux-figuur. Dat monsterbeeld van aanranders zorgt ervoor dat we onszelf niet hoeven te confronteren met wat in feite een diep ingesleten probleem is.

We moeten onze kinderen leren praten over hun emoties. Anders zullen ze elkaar blijven behandelen als wandelende gender clichés in plaats van als mensen met gevoelens en grenzen. Waarom keuren we het af als jongens huilen? Waarom stimuleren we mannen om, zoals die coole James Bond, veel seks te hebben? Zo'n waardepatroon maakt het bijna onmogelijk om misbruik te verminderen. Ik beseft dat de men-

taliteit niet meteen zal veranderen, maar erover nadenken helpt echt al.

De reacties van mijn omgeving vond ik misschien nog pijnlijker dan het misbruik zelf.

Vrienden namen mijn verhaal niet serieus of grapten er zelfs over. In mijn verwarring en schaamte wilde ik mijn trauma geheimhouden, maar de dader ging erover opscheppen en ik werd openlijk 'Sophie, de hoer' genoemd. Toen dezelfde mensen die hem "toch een toffe gast" bleven vinden, luid gingen manifesteren na de moord op Julie Van Espen, knakte er iets. Wat een hypocrisie. En weer een slachtoffer. Ik kon maar één ding doen: al schrijvend een platform opeisen om uit te leggen hoe diep aanranding er inhakt.

Het schrijfproces was brutaal, maar bevrijdend.

Het bracht me zoveel verder in mijn verwerking. Maar zelfs nu nog heb ik af en toe nachtmerries, en kort na het misbruik was ik een wrak. Met dit boek wil ik dus eerst en vooral lotgenoten steunen, hun zeggen dat het nooit hun schuld is. Zelfs al lukt dat maar bij een van hen, dan nog ben ik gelukkig. Ik hoop daders tot introspectie te brengen, zonder hun toekomst te hypothekeken. Dit is geen rancuneus boek.

Romantische liefde vind ik moeilijk. Intussen had ik ook positieve ervaringen met intimiteit – veel mensen denken dat dat na misbruik niet meer kan, nog zo'n misvatting – maar met geen van mijn vriendjes had ik een blijvende klik. In de toekomst krijg ik misschien een relatie met een vrouw, want ik ben bi. Ook dat ontdekte ik pas in het begin van mijn studententijd. Ik ging toen bijna wekelijks naar shows van flamboyante travestieten. Die zelfspot, dat zelfbewustzijn, ik kan het alleen maar bewonderen.

Ik zal waarschijnlijk altijd tegendraads blijven.

Er zijn genoeg dingen waarmee ik het oneens ben om nog eens een vlammend boek te schrijven. Maar eerst ga ik weer meer tekenen, met onze zeven chihuahua's bezig zijn – sommigen redden we van de verwaarlozing – en thee drinken. Laat dat maar bejaard klinken, ik moet gewoon doen wat mij gelukkig maakt.

***Genoeg Gezwegen* (19,99 euro) verschijnt in oktober bij Manteau.**

